કાઠીયાવાડી કોયલ.

15-7

પ્રકાશક,
''નવજીવન'' પુસ્તકાલય-તરફથી

ચંદ્રશંકર મગનલાલ બુકસેલર.
ખપાટીયા ચકલા-સુરત

આવૃતી પહેલી ૧૯૨૪ પ્રત ૫૦૦૦

શુ તમોને તમારા પૈસાનો બચાવ કરવોછે જો તમોને બેઠીક
બે ત્રણ રૂપીઆની કીંમતની નવલકથા ખરીદ કરતાં કંટાળો
આવતો હોય તો જરૂર આ સારરૂપ કથા અમદાવાદ

વીર દુર્ગાદાસ

ગહોડ સરદાર દુર્ગાદાસના અદ્ભુત પરાક્રમની કથા જાણવી હોય તમારા બાળકોને સ્વદેશ પ્રત્યેની ફરજોનુ જ્ઞાન આપવુ હોય તો આજે ખરીદો

બહારગામવાળાએ છ આનાની ટીકીટ બીડવી

મુલ્ય માત્ર પાંચ આના.

તૈયાર છે? તૈયાર છે?

ધનવાન થવાનો સહેલો ઉપાય

હુન્નર સાર સમુદાય

(સેંકડો હુન્નરોનો સંગ્રહ.)

કીમત માત્ર આના આઠ.

લખો,

"ગુજરાતી" સાહિત્ય મંદિર.

મહાબતપુરા—સુરત

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[नवजीवन कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ૧૧૫૭૧ वर्गांक

पुस्तकनुं नाम [illegible]

विषय [illegible]

કાઠીયાવાડી કોયલ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

મધુ બંસરી

જરા કહોજી સાવરીયા શા જાદુ કર્યા ?
જાદુ કર્યા મન ઘેલા કર્યા,
હતુ મમ દિલ ભોળુ બાળ, ના સમજ્યુ કુવારૂ કંઇ,
કાતિલ તમારા કામણે બાલા દિવાની થઈ,
જીગર અમ લુટી લઈને ના દવા પાગલને દેશો કંઇ,
જીવન વિનાની વેલીને પ્રીતીના પાણી પાશો નહિ
હર્યા અમ પ્રાણ નેહે નાથ, કરૂ વિનતી સતાવો નહિ,
મોહન તમારા હાસ્યથી, નયનો નચાવો નહિ.

શૃંગી ઋષિ.

હુ તો જોગણ બની છુ, મારા વહાલમની,
વહાલની પ્રેમ આલમની—હુ તો.

વન વનના મહેલ પ્રિતમ ? તારા વિણુ સુના છે,
તિરથના ઘાટ પ્રિતમ ? જોગીથી જુના છે,
રસિકા એ રસના ઉપાસકની—હુ તો

તરૂ તરૂને પાને પ્રિતમ ! નામ જો તારૂં છે,
રેખા રેખામા પ્રિતમ ? ભાગ્ય જો મારૂ છે,
દાસી એ દિલના દિલાવરની—હુ તો.

(કવિ ન્હાનાલાલ)

...નળ-મુંઝવણ.

તુટેલા તાર વીણાના તે બંધાશે ફરી પાછા,
પુટેલા પ્યારના વાજા ન સંધાશે કદી પાછા—ટેક૦
દીવાલોમા પડયા ચીરા, તે સંધાશે કદી પાછા (૨)
થયા ચીરા જીગરના તે ન સંધાશે કદી પાછા—ટેક૦
પડયા જે મ્હોતના મુખમા ઉભા થાયે ફરી પાછા
ઘવાયા બેવફાથી જે ન બાજા થાયે તે પાછા—ટેક૦
પડેલા ઝખમ ખંજરના પુરાયે તે ફરી પાછા
પડેલા જુલમના વા તે ન રૂઝાયે કદી પાછા—ટેક૦

એમા શુ ?

કોયલીયા કુહુ સુનાવે, ખીલી બસંત બહાર—કોયલીયા૦
કૌન સખી મોહે બસંત સુનાવે મય તલસુ બાર બાર,
પાપી પંપયા પિયુ પિયુ બોલે, પિયા પરદેશી યાર—કોય૦
જીયા પિયા બીન જલે દીન રયના, જોબનવા દિન ચાર,
મયે નવજોબના જોગન બનુંગી, પિયા મીલન દુસ્વાર—કોય૦

સતી દ્રૌપદી.

ગોવિંદ ગુણ ગાવોરે હો નરનાર,
ગોપાલના ગુણ ગાવોરે હો નરનાર
ગિરિવર બાટધર, શ્રી મુરલીધર,
નામથી નેહ લગાવોરે હા નામથી નેહ લગાવોરે હો.
અવમ ઉદ્ધારણ ભવ જળ તારણ,
શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે, હા શ્રીકૃષ્ણ કહે જાવોરે—હો.

-એકજ ભુલ.

મને ભોળીને ભરમાવી રે મા, કેમ કરૂ ?
અણસમજુને ફોસલાવી રે મા, કેમ કરૂ ?
મારી પાસે પાસે આવે, છાની વાતો સંભળાવે,
મારૂ દીલ લલચાવે, પેલો ગરજી,
પ્યારી કહીને બોલાવે, એની પાસે કેમ ફૂાવે ?
એ તો સાભળે ન એકે મારી અરજી
છાતી માતો, અરરર રરરર અગરર રરરર થાયરે-મા
એના મોઢાની મીઠાશ, એ તો જાણે નાગ પાશ,
પછી હોય કે ન હોય મારી મરજી,
કરે પરાણે એ પ્રીત, એ તે કયાની હશે રીત ?
થઇ બેસે છે ધરાર મારો વરજી !
છાતીમા તો થરરર રરરર થરરર થાયરે મા કેમ કરૂ ?

-એકજ ભુલ.

આપણે કરશુ વકીલાત ત્યારે ભરશે કોણ પાણી ? (૧)
પછી ઘણી ધણીયાણી થઇને મ્હાલશેરે બા-આપણે
આપણે પ્હેરશુ પાટલુન બુટ કોટ નેકટાઈ, (૨)
પછી ઘણી સેથા ટપકી પાડી નાચશેરે બા-આપણે
આપણે થઈશુ સોલજર કરશુ ધુમ ફરરર,
વરજી લે ઘા ચોળી પ્હેરી સાચવસે ઘર
ઘાઘરા પલટણ કરશે દેશનો ઉદ્ધાર
-ઓ મારા હિંદ તારો થઈ ગયો બેડો પાર !-આપણે

સંસાર–નૌકા.

શ્યામ ઝુલે હીંડોળા, કુંજન બનમે,
કુંજન બનમે મધુ બનમે,
લતાએ પુષ્પોકો ઝુલેમે કયા ઝુલાતી હુએ ?
પવનકે ઝોકેમે કયસી, સુગંધ આતી હુએ ?
ચમનકે ઝુમકે શાખે સમા દીખાતી હુએ ?
મદનકો ગોદમેં લેકર એહ સબ રમાતી હુએ ?
બસ ગઈ સાવરી સુરત એહ નયનનમે–શ્યામ૦

સરદારબા.

બંસીવાલા આજોરે મારે દેશ,
તારી શામરી સુરત પ્યારો બેશ–બસી૦
આવન આવન કહે ગયોજી, કર ગયો કોલ અનેક,
ગિણતા ગિણતા ઘીસ ગઇ મોરી આગરીયારી રેખ,
સાવરીયા, રસીલા, સલુણા, પીયારે જીયામે કરૂ નિસાર,
દોહરા { હમતો જોગી પ્રેમ કે'રે, પ્રેમ હમારો દેશ,
શુધ નહી પાઈ પીયુકી, તબ લીના આ બેશ–તારી

બુદ્ધદેવ.

પડતી હવે મુજને ખબર તુમા જણાયે હર્ષ નહિ,
આ જગતની જંજાળની, ચતુરાઇ તેં દીઠી નહિ
જ્યા પ્રેમ મારો ઝળહળે, ત્યા તે દીધો બદલો ખરો
ઘરબાર ને છોડયા વિના, યુકિત કશી સુઝી નહિ.
હવે તો ભેજરા જાગી (૨)

ચોળી વિભૂતિ અંગે, બન્યો શું યોગી (૨)
સમાધિ જૂઠી હે ત્યાગી,–હવે
વિલાસી મહેલના વાસી, તને આ શીલગન લાગી ? (૨)
મધુરા પુષ્પને ત્યાગી, ગ્રહ્યા કાંટા શું હીન ભાગી (૨) હવે
ઉંડી આશ ધારીને મેં તારો સંગ કીધો તો (૨)
ભરનો દઈ ભુલાવી ઓ ? વિરાગી શું ગયો ત્યાગી (૨)
હવે તો જોજરા જાગી

સુરદાસ.

દાસ પરે દયા લાવોરે,
દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો–ટેક૦
સંસારી સબંધ તોડી, જીવ આપ ચરણે જોડી
હું તો બની બેઠો બાવો બાવોરે–દયાળુ૦
આંખો વિના સંકટ આવું, ખાડામાં ગોથાં ખાવું,
વા'રે અવિનાશી આવો આવોરો–દયાળુ૦

અરૂણોદય.

દુ:ખીને દીલાસો દેતો, રંકનો બેલી ભલી ભાળ લેતો,
સૂના આંગણા શોભાવે મારો રેંટિયો રુડો,
દેશ ઉદયના જાણો ઝીણા ઝીણા તાર એના,
નિર્ધનને ઢાંકયા રાખનારો, મારો દેવ એતો–સૂના
જીવનના મંત્ર જેવા, ઝણ ઝણકાર એના,
ભારતનું ભાવિ એ ભણાવે, અરો ધર્મ કહેતો–સૂના
ચક્ર સુદર્શન જાણો, શ્રી ઘનસ્યામનું એ;
દેશની લક્ષ્મી રોકનારો, રખેવાળ રહેતો–સૂના

શરમવશ શુ મુખે કહેવુ દયા ઘાયલની લાવો કંઈ,
શરમ આંખોની રહેતી હો, કલેજા કૂણા કાપો નહિ

ભલિરાજા

મદી મજની, તુ કયા રમીઆવી રજની, સાચુ બોલ, બોલ, બોલ,
રાણી મૈયર, તુ શીદને આળ ચડાવે, કેડો છોડ છોડ, છોડ ?
હમણા માળા ગુથી હતીને, હમણા કેમ કરમાણી,
પરસેવો તને કયા વળ્યો, તારી ભમ્મર કયા ભીંજાણી–સાચુ
કાળો ભમરો શીરપર બેઠો, ઉરાડતા ગભરાણી,
લપાટે લટ છુટી ગઈ—મારી ભમ્મર ત્યા ભીંજાણી,—કેડો.
અધર દંત બેઠા દીસે છે, છાતીએ નખ લાગ્યા,
એવો રમીયા કોણ મળ્યો તને કામબાણ કા વાગ્યા–સાચુ.
પોપટડો પીંજરથી કાઢી, રમાડતી હુ રંગે,
ચતુર ચાચ ભરીને નાઠો એઢાણી એ અંગે–કેડો છોડ ;
કસ્તુરી તારા અંગે મ્હેકે, કુસુમ કળીના હારો,
નયન રહ્યા છે નાચી નવેલી, મળીયો કોણ ઠગારો–સાચુ
અજ સરોવર નહાવા ગઈતી, વાટે મળ્યો એક માળી,
છાબ ભરીને ગજરા આપ્યા, હુ તો તમથી હારી—કેડો

ર. માંડલીક. રાગ ભૈરવી.

ખુને જીગરકો પીતી હુ બસ ગમમે તેરે યાર,
શહેરે ચમનસે ફીરતી હુ બસ ગમમે તેરે યાર,
મય ચુપકે ચુપકે રોતી, મુ આસુઓસે ધોતી
વો કહા ગયો મેરો મોતી, મોતીબીના નહિ સોતી,
બસ ગમમે તેરે—ખુને

દીલ ઉસીકુ દીજીએ દીલદાર યાર હો,
કયા હીદુ કયા મુસલમાન કદરદાન યાર હો,
મેરી નજર જો તુમસે લડગઇ, મે પલ ગસે નીચે પડગઇ,
વોહ કહા ગયે મેરે પ્યારે,
મેય અગ્નિ જેશી જલ ગઇ બસ ગમમે તેરે યાર–ખુને.

સૂર્ય કુમારી.

સોહામણી સ્વર્ગની વાટ એકદીન સોભાવજો હો રાજ,
રગીલા અમરાપુરી ઘાટ એકદીન સોહાવજો હો રાજ
સાખી
મૃત્યુલોકના મનુષ્ય કયા, કયાં અમરાપુરી ઘાટ,
અઘટિત–કહો એ કેમ બને, વસમીવીકટ એ વાટ,
મુગટમણી તમે રાજસદનના, પારિજાત તમે નદન વનના,
રાજવશી દેવાશી રસીકવર, પ્રિત જ્યોત પ્રકટાવી પરસ્પર,
મેળવવા અતરમા, અતર સ્વર્ગ અમારૂ સોહાવ હોરાજ

વીર કુણાલ.

અમારા દેશને છોડી, અમે થાનાર પરદેશી,
હૃદયને મેળવી લેશો, અમારો પ્યાર પરદેશી–અમારા.
થયા દુર્ભાગીયા એવા, તજાવી દેશની સેવા,
ભટકશુ પારકા ઘરમા, બની લાચાર પરશીદેશી–અમારા.
અમારી ધર્મ નીતિથી, અમારી સત્ય પ્રીતીથી,
અમે સત્કર્મથી થઇશુ, હૃદયના હાર પરદેશી–અમારા
અમારા દેશ બધુઓ, અમારી જન્મ ભૂમિમા,
હવે છેલ્લા પ્રણામો છે, અમે હદપાર પરદેશી–અમારા.

બોલતો કાગળ રાગ કોરસ.

આશક ખરબુચા જેવા માશુકનો પુરદમામ,
આહે રાડે કે માડે શુ અમને તેથી કામ
જાણે ઘરડીઘોડીને પહેરાવી લાલલગામ,
જોડી જુગતી છે એવી, જોવા મળશે ગામ
હા,હાહાહાહાહા–હાહાહાહાહા
વરલોભધરે કન્યાનો, જમવાને માગે જાન
ઘોડાને બદલે ખાધો, ગીતડાને બદલે કાણ,
અહી માડવડે મ ડાયો, ત્યા કાષ્ટ ગયા સમશાન,
ચોરી નેબદલે ચોકો, ને ગમબોલો ભાઇરામ
હા,હાહાહાહાહા–હાહાહાહાહા

ચલતા પુર્જા.

આખે કહેકે દિલહીને હમકો કીયા ખરાબ,
ઓરદિલ કહેકે આખોને હમકો ડુબાદીના,
બિગાડાના કીશીકા કુચ્છન મગર હાએ મુફતમે,
દોનોકી જીદને બાકમે મુજકો મિલાદીયા,
ડાલ ગલે બૈયા મેય રોએરોએ જાનીયા
ઉચી અટારીયા પીયા બોલાવે પતલી કમરિયાસો બલખાવે
થકથક ગઇયા મેય રોએરોએ જાનીયા
જોરા જોરી ઘુઘટ લાકે, જોબન રસલુટે,
ગલલાકે લખલ બ ક્ઇયા–મે ય રોએરોમે જાનીયા
ડાલ ગલે બૈય મેય રોએ રોએ જાનીયા

વીર-દુર્ગાદાસ.

સોગન લઉ (૨) નદા ચદાના,
સોગન હમારા દેવ ગણીને,
તમને વહુ દીકરી માનીને,
સોગન લઉ ખોટા જાણીને-સોગન લઉ
મતી પીતાની હવે સુધરશે, વદન નદાને મળી જશે
સોગન લીધેલા ટળી જશે-સોગન

કંસ-વધ.

કાનુડા ત્હારી કામણ કરનારી, વ્રજમા વાસલડી વાગી
મીઠી વળી મોહક, મન વશ કરનારી, વ્રજ
મન વશ કરનારી, સ્વર સુણતા લાગે સુખકારી,
હુ ઘેલી (૨) તમ વિણ થઇ છુ ગિરધારી-વ્રજ

શંકરાચાર્ય.

કહેજો કે શકર તો સન્યાસી થયો,
ત્યાગી થયો અવિનાશી થયો-કહેજો
કહેજો જગ ઉધ્ધારણ, કારણ બાળ થયો છે યોગી,
મારૂ તારુ ત્યાગી માતા, થયો બ્રહ્મ અનુ રાગી-
તો પણ સુજને નહિ નિરખતાં જનની જીવજ ખોશે,
શાન્તિ દઇ સહુ કહેજો માતા, રહેજો પ્રભુ ભરોસે-કહેજો

બુદ્ધદેવ.

પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ ઝુરે વનમા,
વિરહ અગાર ઉઠે તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા

ખીલતી આ કળી કુસુમની, ભોગી વિના કરમાય,
ઝુલતી આ લલિત પાખડી, ભોગી મધુકર ન્હાય-પિયુ૦
બાળા ગ્રામાળી અતરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય,
નમ્ર નવોઢા નૌતમ રમણી, રસિક નરવર ન્હાય,
હું તણી દુખી થનીરે, કોમળ માનસ ઉપવનમા-પિયુ૦

માલતી-માધવ.

નાનકડી નાજુક નાર, હુ બહુ નાનકડી-બહુ નાનકડી.
માગ લાલાની છુ લાડકડી (૨) છુ લાડકડી (૩)
આખ તણે મટકે પટકુ હુ લાલને,
નાની શુ સમજે વ્હાલાના વ્હાલને,
(હુ તો બધુએ સમજુ છુ)
જાણી ભોળો ભરથાર તુ બહુ માથે ચડી (૩) નાનકડી

સુર્ય કુમારી.

રિબાયો છુ પ્રમાયો છુ, કુટાયો છુ લુટાયો છુ,
દુભાયો છુ મુઝાયો છુ, અમારી આમ બાબત છે
(પણ થયુ કેમ)
પકડતા જાળમા ઉદર ભરાયો સર્પ તે અદર,
હયુ ગોડા બદલ ખચ્ચર અમારી આમ બાબત છે
ખીજાણા નાર નખરાળા મુઝાણા જોઇ ગોટાળા,
પછીથી પુછડા વાળો, મળ્યો તો આમ બાબત છે.
તમાગ કષ્ટ સઉ ટળશે, અવશ્યે ન્યાય પણ મળશે;
તમારા શત્રુ સપડાશે, અમારી એ કબુલ છે,
તમારી એ કબુલત છે, અમારી આમ બાબત છે.

૧૧૫૮૭૧

વીર કેશરી.

થવાનુ ના થવાનુ કે' નજુમી કોણ એવો છે,
ન જાણ્યુ જાનકી નાથે, સવારે શુ થવાનુ છે
હતી શલ્યા રૂપે અહલ્યા, જગતમા વાત જાહેર છે,
ન જાણ્યુ જ્ઞાની ગૌતમે, સવારે શુ થવાનુ છે,
હતા કૌરવ અને પાડવ, જગતમા મહા બળી યોદ્ધા,
ન જાણ્યુ ભિષ્મ જેવાએ, સવારે શુ થવાનુ છે
રમ્યા જુગટુ સહુ સાથે, વિભુતિ સૌ ગયા હારી,
ન જાણ્યુ ધર્મ જેવા એ, સવારે શુ થવાનુ છે

કાદમ્બરી.

શુ કહુ કથની મારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી,
હુ તો દૈવના ત્રાસે હારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી
પરખી પારિજાતિક મે, અરપણ કીધુ મન મ્હારૂ,
પતિ તજી પરલોક સિધાવ્યા, કરી જીવતર મમ ખારૂ—રાજ.
ચદન કાષ્ટની ચિતા રચાવી, પતિ સહગમન આશે,
શુન્ય દેહ મમ સ્વામી તણો, પણ ઉડી ગયો આકાશે—રાજ.
અરપ્યું મે સર્વસ્વ સ્વામીને, પ્રેમની કરણી ધારી,
તજી જગત જજાળ સવ હુ, પ્રીતે ભજુ ત્રિપુરારી—રાજ.

સુરદાસ.

હું ભજન કરીશ હરિનુ સદા સુખે,
આ સસાર આગ સમ લાગે,
મિથ્યા પ્રપચ મારી હારી—ભજન

નહિં કોઇને કેહેવા તમારી વાત આ બધાઉ છુ,
રાખો ભરુસો હૃદયમા, હુ દેવના સમ ખાઉ છુ
છોડો ક્ષમા લાવી મને, ઝટ આહિથી જાવા દીઓ,
સતો તણા સહેવાસમા, ગુણ કૃષ્ણના ગાવા દિયો–હુ

સુકન્યા–સાવિત્રી.

લાગી લગન મને ત્હારી, ઓ લલના—લાગી
સુરપતિ ? મતિ શુ વિસારી ઓ લલના—લાગી
શચિથી અધિક સુખ આપુ, પટરાણી કરી સ્થાપુ,
ઉથાપુ ન વચન મનોહારી—લાગી

સતી અનસૂયા.

મારે માટે મનવી રાજી કહેવરાવી, કલાવી પઢાવી પૂછો શુ નમે,
પુલ સુગધી વાળા રુડા રગ રૂપાળા, તેની મીઠી સુગધી તને
ના ગમે –મારે

લીલા પીળા ઝાડ પાન, ઉપર પખી કરે ગાન
રોજ કાને સાભળવા, કોને ના ગમે (૨)
નર્મદા—વાહ કેવી શાણી બોલે મધુર વાણી
ડાહ્યી ડમરીના બોલ મારા મનમા રમે,–મારે

મહાશ્વેતા કાદમ્બરી.

થઈ પ્રેમવશ પાતળીયા, મારા મનના માલેક મળીયારે થઈ
પ્રીતે કરો મુખવાસ, સજનવ રાજ હૃદયના વાસી,
પ્રેમદા પ્રીત જ્યોત પ્રકાશી, મારા મનના મનોરથ ફળીયારે... થઈ
ભાગ્યવત કર્યો ભગવતી મુજને, જીવન સફળ થયુ મારૂ,
કરો શ્રીહરિ શુભ ત્હમારૂ મારા મનના માલિક મળીયારે... થઇ

માલતી માધવ.

લ્યો સુંદરી સુમનની માળા,
જઈ કહેજો પ્રણામ હમારા
માળા નહિ પણ વરમાળા,
સુંદર વર એ શરમાળા
મુખદર્શનથી મન ચોરી (૨) ચિત હરી ગઇ બાળ ચકોરી,
તમે કિશોર એ નવલ કિશોરી, મટકે મોહ્યા મટકાળા-લ્યો.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

મને પ્યારી લાગે હા, છબી સુંદર મોહન વરની,
મોર મુકુટ પીતાંબર સોહે ગલે વીજયાતિ માલા
વંદ્રાવનમા રાસ રમે, હરિ રાધારમણ રૂપાળા મને
રસીયા રસ તરસ્યા રસીલીના રસિક અધર ચુમતા,
પીન પયોધર મરદન કરી, હરિ ભાવથી ભુજ ભરતા મને

સંસાર લીલા.

આવી અણધારી આ ધાડ
બાપા ગેબી ગોળા માર
રાડને આવ્યો ના વિચાર
મરકે ભૂત બની નીરધાર
ભાઇ ભાળો ભાઈ ભાળો
એક આ ફેશનનો ગોટાળો.
શામળી યાજી કરજો મારી સહાયરે
તમો મોટરમા બેસી વ્હેલા આવજો

શુ શામળીચોજી સ્હાય કરે આ બાળકને સભાળો
તમે શીદ મને સહુ બાળો
તબર વનનો આ ગોટાળો હાયહાયહાય
મારા દીલમા આ વાગી ઝીલી મારા
પગની નળીઓ થઇ ઢીલી
દીકરી આનો શુ ઉપાય
ઈજ્જત ટકે શેર વેચાય અરેરે મરી ગઇ તારી માય
બાપા હાયહાયહાય બાપા હાય

બુદ્ધદેવ.

પુલની પાખડી લ્યો પ્રાણ–પુલની
ગણી અતરની ઓળખાણ–પુલની
શ્યામ સલુણા અમ ઘેર આવ્યા, શા કરીએ સન્માન,
નાથ નગિના પરિમલ ભીના, મન માન્યા મ્હેમાન,–પુલની
ઝાઝુ શુ કહીએ સમજુને, સખી નયનના ભાણ,
વિમળ કમળ આ સરવર જળનુ ભોગી ભ્રમર સુજાણ–પુલની

મહાદજીશિદે.

ચાદનીના ચોકે ચતુરા ચીતહર ચીત હરવા જાતી,
ચદા આ જોતા નભની ચદ શરમાતી,
લજ્જાની પગલા ભરતી
રાત્રી ખીલી મધુ માસની મધુ શબ્દ કોકીલ ગાય છે
મધુરા મૃદુલ મલયા નીલે મધુ મજરી લચકાય છે
મધુ કુજમા મધુ સુદરી માધવ મીલન આ ચ્હાય છે
આ ચાદનીને નીરખતા શી ચાદની શરમાય છે

સંસાર-લીલા.

ઓ પાજી (૨) અજે આવ્યો હાથ ભવ્યાજી
એ દિલગજી તો કાજીની ક્યાં દરકાર છે
હું લાજી (૨) આઝી કરવી ના પતરાજી
ઓ દાદાજી (૨) રૂપ આ તારો તો મગદાર છે
કરતાતા નાટક ગાજી પોરી છોડી દે પતરાજી
વાહ મારા પ્રાઈવેટ માજી
દોલતરામની દોલતપર બહુ રહ્યા છે ગાજી
દિકરા માગ ટેર હુલાયાની કરૂ હુરરાજી
ના ના જી (૨) હા હા જી (૨)
શું સમજ્યા શું લાભાજી, હવે માફ કરો પિતાજી
આ તો પહેલી છે બાજી બીજી તયાર છે

વસંત-પ્રભા.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર
શ્રી સીતાપતિ ભજી લેને નન અવસર આવો રે જે જશોજી
ખીલી વસંત છેલા, બીનો જુવાની વ્હાલા, રસીયા રૂપ
પી લેને સુખધામ,
ખીલી વસંત તેવી ખીલી ફુલવાડી બાળા, પ્રભુને શણગારી
મન લ્હાવ શ્રી.
રમણી રૂપાળી હૈયે હેત ધરી લે વ્હાલા કરીલે અધરામૃત
રસનું પાન.
નાથના નાથ એને અંતર ધર પ્રીતે બાળા કરી લેને કાયાનું
કલ્યાણ. શ્રી.

મધુ—બસરી.

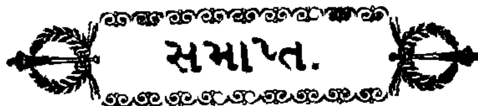
મોરી બૈયા ન પકર ગિરધારી શ્યામ
ચલી ભરન નીર જમુના કે ધામ–મોરી
તુમ તો જાતે મોતન સંગ રહેતે,
અબ તો સદન પ્યારી શ્યામ–મોરી

પૃથ્વી પુત્ર.

નવીન પ્રેમરસભીની મૃગનયની ભાન તુ ક્યા ભૂલી આવી
શાણી સલુણી મદન મદમીણી કોણે તણે
ભરમાવી બ્હેન—ભાન

સરવર તટપર જલક્રીડાએ સહજ સખી એતો આવી
ચંપક છાયે ઉભી રહી એને ભોગીએ ભરમાવી
અરસપરસ અમ આંખ મળી મને લોચનીયે લલચાવી–હેન

માગે જતા મધુકર નિકટ ગઈ અણજાણી
મદભર રસીકા રસ લુટતા રસ ઘેન મહી ઘેરાણી
મન ગમતાની મોજ મજામા પુલ વેણી વીખરાણી
બ્હેન ભાન તુ ત્યા ભૂલી આવી

સુરત લીમડાચોકમા આવેલા બાઇ ધનકોરના દેશી મિત્ર પ્રેસમા
નાથુભાઇ દેવચંદે છાપ્યુ

ઘર ઘરનો શણગાર

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલાસ

અથવા

મનહર સરળ ગરબાવળી

મૂલ્ય માત્ર દશ આના

આ ગરબાવળી આધુનિક સમયને અનુસરી પ્રગટ કરવામા આવી છે જેની અંદર ગૃહસ્થ સ્ત્રીઓ અને બાળાઓને આપવામા આવતુ સંગીતનુ જ્ઞાન જેને માટે જોઇતા સ્ત્રીઉપયોગી ગાયનો, ભજનો, ગરબાઓ વિગેરેનો મોટો સંગ્રહ કરવામા આવ્યો છે જેમા સીતાજીની કાચળી વદમ્લી વનવાસ સત્યભામાનુ રૂસણુ, રાધાજીના વિવાહ, લગ્નના ગીત, અંતરણીના મોગાળા, જનોઇ વિગેરે વખતને અનુસરી એટલી તો ઉપયોગી બનાવી છે તેના પ્રમાણમા કીમત કાંઇજ નથી ગ્લેઝડ કાગળ ઉત્તમ આર્ટ પેપરના ટાઇટલ સાથે

આજેજ લખો,

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા- સુરત.

અતિ લોકપ્રિય

"ગુજરાતી" ગાયનમાળા

ભાગ ૧ થી ૫ દરેકના છ આના

પાંચે ભાગ સાથે રૂપીઓ સવા પોસ્ટેજ જુદું.

તમે બે-પાચ નાટકોના માગ ગાયનો જોઇ દરેક વખતે ગાયનની ચોપડીઓ ખરીદી તમાગ પમા નાહક ાા બગાડતા હશો પણ આ ગાયનમાળાની દરેક ભાગની એક પ્રત ખરીદી હોય તો તમારે તેવી લેભાગુ ચોપડીઓમા મ-માદ થતા તમાગ પેમા બચી જાયછે કારણ કે "ગુજરાતી ગાયનમાળા" ની કોઇ ભાગની મા-પણ આવૃતીમા બીનકુલ સુધારા વધ ા કરવામા આવતોજ નથી એક વખત ખરીદા નથીજ કરવાથી દરેક ભાગમા જુદા જુદા ગાયનોજ તમને મળશે અને તમારો ખોટો વ્યય થતો બચી જશે માટે ખરીદી કરો તો "ગુજરાતી ગાયનમાળા' જ ખરીદો

લખો —

"ગુજરાતી" સાહિત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા-સુરત

દરેક ૦—— ્તકો મળે છે સુચીપત્ર માટે
આનાની ટીકીટ બીડો